

[Handelsministeren.]

Medlem Hr. Hans Nielsen henvendte til mig, vedrørte Statens Eksportkredit. Det ærede Medlem spurgte, om der i min Ministertid var foretaget Ændringer i Reglerne for Eksportkrediten. Ja, der er foretaget et Par mindre Ændringer, Lempelser. Jeg ser bort fra, at jeg sidste Vinter søgte Rigsdagens Tilslutning til at faa Beløbet til Eksportkrediten forhøjet fra, 20 eller rettere talt 30, til 40 Mill. Kr. Men ellers er der i det sidste Aar kun sket den Ændring, hvorom der er forhandlet med Finansudvalget, at Kredittiden ved Bygning af Skibe er blevet forlænget fra 5 til 6 Aar, altsaa en Lempelse, og endelig har man for de russiske Vekslers Vedkommende givet Afkald paa Avalpaategningen i de allerfleste Tilfælde og nøjes nu med Handelsdelegationens Underskrift for ogsaa derved at lette Industrien Konkurrencen. Det er altsaa ogsaa en Lempelse. Andre Ændringer i disse Regler har ikke fundet Sted. Alle Indstillinger fra Eksportkreditudvalget er blevet fulgt i Ministeriet, og Eksportkreditudvalgets Sekretær har efter Konference med dets Formand meddelt mig, at det ikke er Udvalget bekendt, at der er gaaet nogen Ordre tabt for Landet paa Grund af de foreliggende Regler, ligesom Udvalget er fuldkommen ubekendt med, hvortil der sigtes, naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nævnte Ordre paa Skibe, der skulde være gaaet vistnok til Kiel, til et Beløb af ca. 10 Mill. Kr. og Ordre paa Landbrugs- eller Mejerimaskiner, som skulde være gaaet til Berlin, til et Beløb af 3 Mill. Kr. Det er Udvalget fuldstændig ubekendt, hvad der sigtes til i saa Henseende.

Jeg tror hermed at have besvaret de Spørgsmaal, der er stillet til mig.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg skal ikke genoptage Debatten om Lønproblemet, som jo ogsaa er blevet ført her under Finanslovsforhandlingen, endskønt de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Stauning forleden fremsatte, særdeles vel kunde friste dertil. Jeg ønsker om denne Sag kun at sige, at i Overensstemmelse med det Løfte, jeg forleden afgav i dette høje Ting, har jeg truffet de forberedende Skridt til at faa foretaget

en Undersøgelse af Lønmomentets Størrelse for den enkelte Vareenheds Vedkommende for derigennem at faa klarlagt den Betydning, Lønnen i Virkeligheden har for Prisdannelsen. I hvilken Grad dette Arbejde vil lykkes, et Arbejde, som vist ikke noget Sted er blevet optaget, vil jo afhænge af, hvor aabent man vil besvare Henvendelser om at faa tilvejebragt det Materiale, som er fornødent, for at Undersøgelsen kan foretages. Naar det ærede Medlem Hr. Stauning forleden Dag sagde, at man i de socialdemokratiske Lønbetragtninger havde valgt Aaret 1921 som Udgangspunkt, fordi det var i dette Aar, Lønnedgangen begyndte, og sagde det ærede Medlem, derfor er dette Aar selvfølgelig valgt, skal jeg dertil kun sige, at om den større eller mindre Berettigelse af at vælge Aaret 1921 til Udgangspunkt kan man først udtale sig, naar det er undersøgt og afgjort, om Lønniveauet i 1921 var rimeligt eller forsvarligt. Thi saa længe man ikke ved noget om det, kan man heller intet vide om, hvorvidt Nedgangen i Henhold til Pristallet siden 1921 har ført til et rimeligt og forsvarligt Lønniveau. Men det er Beviset paa dette Punkt, det ærede Medlem Hr. Stauning ikke har gjort Forsøg paa at føre, og Grundene dertil er ikke vanskelige at faa Øje paa, de er utvivlsomt særdeles gode.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har bestridt Rigtigheden af mine Bemærkninger angaaende Arbejdsløshedsfondens Status. Jeg maa i et og alt fastholde Rigtigheden af, hvad jeg derom har udtalt, baade hvad angaar de opgivne Tal, som jeg havde direkte fra Arbejdsdirektoratet, og de Slutninger, jeg drog af dem. Af disse Tal fremgik det, at der, naar Fondens Indtægter og Udgifter, heri medregnet dem, der er passeret Kassen, og dem, der sandsynligvis vil passere Kassen inden 1. April 1928, afholdes i Henhold til Loven, hvad de jo skal, vil der fremkomme et Underskud paa ca. 2,5 Mill. Kr., og jeg gad nok spørge, hvorfra dette Underskud skulde drages, hvis det ikke skulde være fra den Formue, som Fonden besad ved Begyndelsen af Regnskabsaaret 1927—28. Den Gang var Beholdningen ifølge Kasseregnskabet ca. 6 Mill. Kr., indbefattende Kontanter, Bankbeholdninger og Obligationer, og ifølge Status 9,95 Mill. Kr., heri altsaa medregnet Tilgode-